

STŘEDISKOVÁ VÝPRAVA NA SV. KOPEČEK

Sraz je v devět hodin ráno před hlavním nádražím; když jsem tam dorazil lehce před devátou už nás tam byl celkem úctyhodný počet. Na konec se jsme se sešli v tomto počtu: Kája, Peťa, Matěj(Čůča), Ondra, Vlastík, Kuba.V, Kuba.H, David. V, David. U, Mamut, Slávka, já(Prokop), Šotouš, Pája, Upír, Lipo, a Brácha. Samozřejmě se zúčastnili v hojném počtu také dva holčičí oddíly(Šotci a Trojlístek) a také Sedmý klučičí oddíl.

Těsně po deváté nám odjíždí autobus směr Kopeček; odjíždíme jako první a tak ještě na Kopečku vedle zastávky v rychlosti Lipo pouští trailer na oddílový film „Cizinec“, který si odbude svou premiéru na 3D výpravě na Smilov.

Zhruba za deset minut přijíždí přečpaný autobus, ve kterém se mačkají tři oddíly, ale zvládli to bez úhony a tak můžeme vyrazit k nedaleké louce, kde si na začátek zahrajeme pár her na rozehrátí. Před hraním her ale ještě přišlo na řadu vysvětlení celovýpravové hry. Rozdělili jsme se na týmy a měli jsme postupně vyrazit na cestu osvobodit princeznu Andromedu, kterou věznil Kraken. Cesta to rozhodně nebude jednoduchá, poněvadž na cestě čekají různé nástrahy a nebezpečí například v podobě Medúz. Mezitím, co vyrazil na cestu první tým, jsme si my ostatní zahráli hru na způsob Softbalu. Co se na louce dělo dál netuším, protože se můj tým dal na cestu. Pokračovali jsme po modrých turistických značkách až na začátek lesa, kde bylo nachystané první stanoviště. Na tomto stanovišti jsme se dozvěděli, kam máme pokračovat a co na nás čeká. Hned poté vyrážíme hlouběji do lesa, kde na nás někde čekají „tři sestry s jedním okem“. Na tyhle „staré babičky“ jsme narazili skoro hned v zápětí, jeden z nás musel projít bludištěm tak, aby se nedotkl žádného provázku. Jenže má zavázané oči, a když se dotkne, tak zbytek jeho týmu dřepuje. Myslím, že jsme to zvládli celkem dobře, ale ještě teď mě trochu bolí nohy. Po úspěšném proplazení se bludištěm jsme museli nasbírat do kotle bylinky. I tento úkol jsme zvládli a tak zbývalo už jen vyhledat pomocí jejich „oka“ pár informací(Pájo, už se ti ten mobil celkem seká). A hned na to vyrážíme s optimistickou náladou a vírou, že na konci třeba bude sladký poklad. Další stanoviště následovalo až po notném kusu cesty, ale myslím, že to nikomu nevadilo, poněvadž začínalo právě hřát slunce a v lese bylo vskutku nádherně. Následující stanoviště obsahovalo překreslování obrázku a přenášení pomocí „létajících bot“; s tím si náš tým hladce poradil a mohli jsme pokračovat směle kupředu. Dále bylo na pořadu stanoviště, které obsahovalo bojový výcvik: u tohoto stanoviště působili Upír a Šoty, ale ani oni nám nezabránili ve skvělém výkonu a tak jsme za necelých deset minut vyrazili k předposlednímu stanovišti, stanovišti bájných Medúz. Tohle stanoviště sice představovalo trochu tvrdší oříšek, ale naštěstí všichni členové týmu spolupracovali na jedničku a tak i po úporném boji si vítězoslavně odnášíme hlavu Medúzy, a teď už jen vzhůru na Krakena.

Kraken se schovával v rozvalinách zbořeného kláštera Kartouzky. Museli jsme posbírat všechny části kletby a společně je přečíst, tímto způsobem oslabíme Krakena a pak jej zkameníme hlavou Medúzy. Za chvíli již scházíme z Kartouzky a mlsáme bonbony a další cukrovinky. Po cestě zpátky se nic moc zvláštního nestalo, jen si možná trochu zrejpil nohu Kuba, ale za chvíli normálně hopsal.

Asi tak za půl hodinky jsme dorazili na dětské hřiště před Zoo, kde již několik týmů postává a hraje sápačky.

Těsně před koncem výpravy jsme se ještě přesunuli na louku, kde začínala výprava a tam si ještě pár nejmenovaných lidí včetně mě dalo pořádnou sápačku.

Pomalou se začínalo šerit, když docházíme na zastávku odkud hned odjíždí autobus, nakonec jsme se tam nacpali všichni a tak šťastně a naplněni spoustou nových zážitků míříme vstříc svým domovům.

Zvláštní dík patří organizátorům: Kubovi(ze Sedmičky) a Lúce, že se pustili do téhle výpravy a že jí zvládli na výbornou.